

ERIK DOMINIK NOVÁK

BÁSNĚ

Z BLOGU

2009

BLOG

Erik Dominik Novák

BÁSNĚ Z BLOGU 2009

PF: 2009

Jako želva v čiré vodě
stále touží po svobodě,
Vánoce se kvapem blíží,
a nový rok, bortí mříží

Starému, už zháší svíce,
a temnoty, je čím dál více
Než se s Boží pomocí
běh planety otočí

A než Země změní dráhy,
řeknu Ti, co přeji si
Ať se plní Tvoje touhy
jako vláha v oblacích

JEN PRO NÁS DVA

Maršál
rozkaz dal vstát,
a zamířit, pan
maršál

Maršál
života půl, a prostřený stůl
ráz, chlapče,
Ti vzal –

...Přišel s rukou sevřenou,
jíž květy byly doménou
Na rtech slůvka: „Lásko má,
chýše Tvá je konečná

Když jsem poznal rub, a líc,
v houfech křížů, světle svíc,
dál mne vážně zajímá
tichá píseň pro nás dva

Z té touhy jen k Tobě se choulím,
a víc nezamírím zpátky, do těch míst,
kde šíří prach z kanónů štíři –
Já v celé své šíři chci z dlaní Ti číst“

/1996/

DOPISY

Růží svíráš tiše v dlani,
v dlani, co bych já dal za ni
Přišel list, a dál jsi v dáli,
a ta dálka, věř mi, pálí

Růží svíráš tiše v dlani,
marně hledám Tvůj krok v stránkách
Taktéž Tobě slůvek shledám,
když na nebi vládne šedá

A když slunce polkne šero,
zas čtu, co dá mi Tvoje pero
A byť se dále v dáli skrýváš,
vím, že růží v dlani svíráš

PRO TEBE

Dáš-li srdce mojí duši,
dám Ti víc, než můžeš tušit
Dám Ti cestu ve svých stopách,
dám Ti v teskné písni opak

Dám Ti světlo v stínu lampy,
dám i hráze slůvku skoupý
Budu strůjcem Tvého sémě,
budu tepnou v našem domě

Sté, ať poznáš řeky citů,
jíž jsi měla kdesi v skrytu
Ať i v spánku znáš své dráhy,
ať jsi ráno plna vláhy

MOSTY

Není přece moje vina,
že Tys byla vždycky jiná
Že, jak přijde další den,
my na ničem se neshodnem

Lysé svlékáš, pálíš mosty,
a Tvůj slovník, je tak prostý
A na příště dozvím se,
že je oheň pod svícnem

Není přece moje vina,
že za nehty bývá špína
Že se staví tam, kde byly
pouze sady, rostlé v mílích

Není přece moje vina,
že, když bdím, Ty stále dřímáš
Že zbrojíš se proti všem,
a anděl Tvůj je zatracen